

Şeyh Galib takip eder. Yüzyılın sonlarında ise kasideleriyle dikkat çeken Sünbülzâde Vehbî elli dört, Enderunlu Fâzıl seksen dört ve Keçecizâde İzzet Molla kırk sekiz kaside söylemiştir.

Divanındaki az sayıda kasidelerden bir veya birkaçı ile ün kazanmış yahut söylediği kasidelerden biri diğerlerinden daha çok tanınmış şairler de vardır. Sünbülzâde Vehbî'nin "Sûhan Kasidesi" ile Sâbit'in ramazâniyyesi, Tanzimat döneminde Âkif Paşa'nın ilk defa bir soyut kavramı konu edinen "Adem Kasidesi" ve Nâmık Kemal'in "Hürriyet Kasidesi" diye meşhur olan şiiri bunlardandır. Divan edebiyatında kaside yazma geleneği Tanzimat'tan sonra da sürmüştür, hatta Cumhuriyet'in ilk yıllarında kaside düzenleyen şairler çıkmışsa da modern Türk şiiri kasideyi tamamen terketmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Muallim Nâci, *İstılâhât-ı Edebiyye*, İstanbul 1307, s. 161-166; Tâhirülmevlevî, *Nazm ve Eşkâl-i Nazm*, İstanbul 1329; a.mlf., *Edebiyat Lügati*, İstanbul 1973, s. 84-87; Nihad Sâmî Banarlı, *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul 1971, I, 186-187; Cem Dilçin, *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*, Ankara 1983, s. 122-167; İskender Pala, *Ansiklopedik Divân Şiiri Sözlüğü*, (İstanbul 1989) İstanbul 1999, s. 231-233; Haluk İpekten, *Eski Türk Edebiyatı*, İstanbul 1994, s. 33-36; Ali Yılmaz, *Kanuni Sultan Süleyman'a Yazılan Kasideler*, Ankara 1996, s. 48-57; W. G. Andrews, "Speaking of Power: The Ottoman Kaside", *Qasida Poetry in Islamic Asia and Africa* (ed. S. Sperl – Ch. Shackleton), Leiden 1996, I, 281-300; a.mlf. – Mehmet Kalpaklı, "Across Chams of Change: the Kaside in Late Ottoman and Republican Times", *a.e.*, I, 301-325; Mehmet Çavuşoğlu, "Kaside", *TDİ*, LII/415-417 (1986), s. 17-27; Mine Mengi, "Kaside Nesiple-riindeki Hasbihâller Üzerine", *Bir*, sy. 9-10, İstanbul 1998, s. 509-522; F. Krenkow, "Kaside", *İA*, VI, 388-389; a.mlf. – [G. Lecomte], "Kaşida", *EL²* (İng.), IV, 713; Harun Tolasa – Mustafa İsen, "Kaside", *TDEA*, V, 207-212.

İSKENDER PALA

□ MÜSİKİ. Cami ve tekke müsikisinde müştereken kullanılan sözlü dinî formlardan biri olan kaside Allah, Peygamber ve diğer din büyüklerinden, onlara gösterilmesi gereken sevgi ve saygıdan, İslâm dininin başta ibadetler ve ahlâk olmak üzere çeşitli yönleriyle tasavvufî meselelerden söz eden, bazan da dinî-uyarıcı mahiyetteki düşünce ve öğütleri ihtiva eden dinî-tasavvufî şiirlerin bir kişi tarafından saz eşliği olmaksızın okunması demektir. Gazel ve taksim gibi herhangi bir usule değil makam ve makamlara bağlı (geçkili) olmak üzere irticâf olarak ve o andaki ilhamla bestelenerek icra edilme-

sine dayanan sözlü-dinî bir Türk müsikisi formudur. Ağırlıklı konusu Allah ve Hz. Muhammed hakkındaki övgü olan formun güftesi kaside, gazel, mesnevi, mürabba, muhammes veya başka bir nazım şekli olabilir. Ancak formun, başlangıçta kaside türünde yazılmış şiirlerin okunması şeklinde ortaya çıktığı için bu ismi aldığı kabul edilmektedir. Bir manzum tür olan kaside ile beyit sayısı ve övgü şiiri olması dışında fazla bir benzerliği yoktur. Zira bir müsikî formu olan kaside çok çeşitli edebî türlerin müsikilenmesiyle oluşur ve en fazla on-on beş beyit kadardır. Öte yandan güfthenin formu ne olursa olsun muhteva eğer Allah'ın birliğinden ve yüceliğinden bahsediyorsa tevhid, Allah'a yalvarılıyorsa münâcât, Hz. Muhammed'in üstün özelliklerinden söz ediliyorsa na't ismini alır ve bu şiirler de kaside olarak okunur. Bunları besteli olan tevhid, münâcât ve na't formlarıyla karıştırmamak gerekir.

Sesi güzel, müsikî bilgisine sahip ve ezberinde yeterli güfte bulunan kasideciler genellikle hâfız ve zâkirler arasından çıkmış olup kasidehan adıyla anılırlar. Kasidehanlık da tıpkı mevlidhanlık, na'thanlık gibi ayrı bir ihtisas konusudur. Ülkemizde bu konuda şöhret bulmuş kişiler yetişmiştir. Bunlar arasında Enderunlu Hâfız Hüsnü, Hâfız Sâmî, Said Paşa İmamı Hasan Rızâ Efendi, Hâfız Kemal ve yakın zamanda Kâni Karaca özellikle zikredilmelidir.

Eskiden mevlid bahirleri arasında da kaside okunurdu. Bahre başlamadan önce okunan aşır veya tevşih'in ardından mevlidhan bir kaside okuyarak mevlide girerdi. Bilhassa Cumhuriyet'ten sonraki mevlidlerde bahir aralarında olduğu gibi bahrin ortasında da kaside okunduğu dikkati çekmektedir. Mevlid esnasında okunan kasidelerde bahrin konusu ile kaside konusu arasındaki münasebete ve konu birliğine özellikle dikkat edilmelidir.

Kaside okumak için önce güfthenin anlamına uygun bir makam seçmek gerekir. Bunun yanında ilâhî ve zühdfî duyguları uyuracak, iddiasız, temiz ve asil nağmelerin dinî müsikiyeye yaraşacak ciddi bir üslûp ve tavırla kullanılması ve din dışı müsikinin etkisinde kalınmaması başta gelen şartlardır.

Kasidehan, bu irticâfî icra sırasında uygun olan yerlerde din dışı müsikideki sözlü terennümler gibi asıl güftede yer almayan "aman yâ Hazret-i Allah", "meded yâ rabbe'l-âlemîn", "meded yâ Kerim Allah", "meded yâ nebiyyallah", "şefâat yâ Resû-

lellah", "aman yâ gül-i gülzâr-ı Muhammed" gibi cümleleri güftedeki mâna ilişkisini gözeterek ilâve edebilir.

Bir çeşit dinî gazel denilebilecek olan kaside için kesin bir beyit sayısı şart olmadığından şiirin tamamı veya bir kısmı terennüm edilebilir. Kullanılan güfthenin durumuna göre kaside de gazeldeki gibi zemin, zaman, miyan ve karar bölümlerini ihtiva eder. Bu bölümlerde okunacak mısra veya beyit sayısını şiirin uzunluğuna göre kasidehan bizzat tayin eder. Yine güfthenin uzunluk veya kısalığına göre kaside bir makamda okunabileceği gibi birçok makama geçkiler yapılarak da icra edilir. Daha çok tiz makamlar ya da makam ve makamların tiz akortla okunması tercih edildiğinden şed yoluyla yapılan geçkiler de önem kazanır.

Kaside okurken dikkat edilmesi gereken önemli bir husus da üslûp ve tavır meselesidir. Usule bağlı olmayan, serbest ve irticâfî bir form olan kasidenin üslûbu yine usulsüz, serbest ve irticâfî dinî birer form olan kıraat, mevlid gibi formların üslûbuyla karıştırılmamalıdır. Bunların her birinin ayrı üslûp ve tavır özellikleri vardır ki bu da çok dinlemek ve erbabından takip veya meşketmek suretiyle öğrenilebilir. Din dışı müsikiden ve özellikle aralarındaki benzerlik dolayısıyla gazelden etkilenecek gazel okur gibi kaside okumak, ses ve hüner gösterilerine kalkışmak, dinî müsikinin her şubesinde esas olan tabiiyet, samimiyet, huşû, huzû ve vecde aykırı düşecek icralar yapmak bu konuda hiç uygun görülmecektir durumlardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ali Rıza Sağman, *Mevlid Nasıl Okunur ve Mevlidhanlar*, İstanbul 1951, s. 49; Vural Sözer, *Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi*, İstanbul 1964, s. 213; Öztuna, *BTMA*, I, 433-434.

İSMAİL HAKKI ÖZKAN

KASİDETÜ'İ-BÜRDE

(قصيدة البردة)

Kâ'b b. Zühayr'in

(ö. 24/645 [?])

Hz. Peygamber'e sunduğu
ünlü kasidesi.

Câhiliye döneminin tanınmış şairlerinden Zühayr b. Ebû Sülmâ'nın ölmeden önce oğulları Kâ'b ile Büceyr'e, gördüğü bir rüya üzerine gelmesinin yakın olduğunu anlattığı Hz. Peygamber'e tâbi olmalarını tavsiye ettiği, iki kardeşin Medine'ye doğru yola çıktığı, Kâ'b'ın Medine yakı-